

ΘΕΑΤΡΑ

Ἐνωρίς ἐφέτος ἤρχισεν ἡ θεατρικὴ κίνησις. Ἡ «Νέα Σκηνή» μὲ τὴν διὰ δῶδα Σαγιώ-Κοτοπούλη, πρώτη ἐνεκαίνισε τὰ ἐφεστεινὰ θεάματα μὲ περυσινὰς κωμωδίας. Ἐδόθη καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐν δρᾶμα, αἱ «Παρθέναι» τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Πράγκα παιχθεῖσαι ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐν Μιλάνῳ.

Τὸ θέατρον τοῦ «Συντάγματος» ἤρχισε μὲ τὴν νέαν ὁπερέτταν «Σία καὶ ἀράξαμε». ἄλλ' ἡ ἐξέγερσις τινῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἠνάγκασε τὴν Ἀστυνομίαν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν παράστασιν καὶ τὴν κ. Νίκα νὰ ἐμφανισθῇ ὡς «Μαμζέλ Νιτούς». Τὸ «Σία καὶ ἀράξαμε» χειρουργηθὲν, ἐνεφανίσθη ὡς «Θάλασσα! Θάλασσα!».

Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ἐδόθη μία οἰκτρὰ φάρσα, τὰ «Τραγοπηδήματα».

Τὸ θέατρον διερῶν εἰλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἀγαπῶντων τὴν τέχνην εἰς τὸ «Βαριετὲ» τελείως ἀνακαινισθὲν. Ὡς πρῶτον ἔργον ἐδόθη α' Ὁ ἔρως ἀγρυπνεῖ» ἐλαφρὸν δρᾶμα τῶν Δεφλέρ καὶ Καργαβέ. Τὸ ἔργον κάλλιστον μὲ ὁρατὰ διαγεγραμμένους χαρακτικῶς· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ὑπελείφθη. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἦσαν μελετημένοι. Ἡ κ. Κυβέλη προσήρμοσε τὰ σκηρικὰ πλεονεκτήματα τῆς εἰς τὸν ρόλον.

Εἰς τοῦ «Ἀρμιότου» τὸ θέατρον μετὰ τὸ Ζωτοροφειόν, ἐγκατεστάθη Βιεννέζικη ὁπερέττα.

Εἰς τὸ «Ἀθηναίων» πρωταγωνιστεῖ ἐφέτος ἡ δ. Βασιλεῖα Στεφάνου μὲ τὴν κ. Τίβρι. Πρῶτον ἔργον ἐδόθη ἡ «Ὁρέστεια» τοῦ Αἰσχύλου.

Εἰς τὸ Φάληρον πρώτης τάξεως Βιεννέζικη ὁπερέττα. Ἡ ἔναρξις γενήσεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου. Θὰ δοθοῦν αἱ ἐξῆς ὁπερέτται.

Ὁ Βαρῶνος τῶν Τσιγγάνων. Τὸ ἀνοιξιάτικο ἀεράκι. Βιεννέζικο αἶμα. Ὁ διασκεδαστικὸς πόλεμος. Ὁ Μαθουσίλας πρίγκηψ. Αἱ Ἀπόκρεω εἰς Ρώμην. Καλλιόστρος. Ὁνειρώδες βάσις. Ἡ νυκτερίδα. Τὸ Φισοῦ. Ὁ πτωχὸς Ἰωνάθαν. Ὁ ἐπαίτης σπουδαστής. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ νεοῦ. Ὁ παγεμένος πύργος. Φατινίσα. Ἡ ὁρατὰ Γαλάτεια. Οἱ πολυμήχανοι σπουδασταί. Ἡ εὐθυμος χήρα. Γυναικες Βιεννέζες. Ἐπιδιορθωτὴς σπασιμένων βάζων. Οἱ κατεργαροί. Τρεῖς εὐχαί. Ἡ Πριγκίπισσα τοῦ Τραπεζοῦντος. Ἡ πολήτρια μενεξέδων. Ὁ ἀρχιεργάτης τῶν μεταλλείων. Ὁ πτηνολόγος. Ὁ διεργηγεὺς τῶν ξένων. Ὁ γενικὸς πρόξενος. Ἡ ἀγαπητὴ φίλη. Ἡ γλυκεῖα κόρη. Ἡ νεότης τῆς Αἰδελβέργης. Ἡ πλύστρα. Ὁ ἀδελφὸς Στραωνίτης. Ἡ δολαριοῦχος πριγκίπισσα. Ὁ κατεργαροβαραπόντης. Ἡ Αἰσα τοῦ κυνηγοῦ. Τὸ Χρησινάκι τοῦ δασοφύλακος.

Τέλος εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» ἀνακαινισθεῖσαν καὶ ταύτην ἤρχισε παραστάσεις ἑλληνικῆς ὁπερέττα ὑπὸ τὸν κ. Παπαϊωάννου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνηγέρθη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ αἱ γινόμεναι εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ὁρθίας Ἀρτέμιδος παρὰ τὴν Ὀχθὴν τοῦ Εὐρώτα ἐπερατώθησαν κατ' αὐτάς, ἔφεραν δὲ εἰς φῶς ποικιλώτατα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, τὰ ὅποια κατετέθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Σπάρτης. Τὰ εὐρεθέντα εἶνε:

Ἐβδομήκοντα χιλιάδες μολύβδινα ὁμοιώματα τῆς λατρευομένης θεᾶς, ἄλλων θεῶν, ὀπλιτῶν Σπαρτιατῶν, Τοξωτῶν, Σφιγγῶν, Κενταύρων, Γοργόνων, ὁμοιωμάτων στεφάνων, κλάδων, πορπῶν, κατόπτρων καὶ πάντων σχεδὸν τῶν εἰδῶν τοῦ γυναικεῖου καλωπισμοῦ.

Ἐκ τῶν χιλιάδων τούτων ὁμοιωμάτων 500 περίπου περὶ τοὺς διαφόρους τύπους, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης καὶ τῆς θρησκείας ἀποτελοῦν

πλουσιώτατον ὕλικόν.

Ἐπίσης ἀνευρέθησαν 15,000 τεμάχια ποσωπιδίων διαφόρων τύπων, οἱ ὅποιοι διδουν ζωηρὰν ἰδέαν τῆς ἀπερίητου γονιμότητος τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρὸς δημιουργίαν γελοιογραφικῶν τύπων. Ἐπίσης 10,000 πηλινὰ εἰδώλια, εἰκόνες τῆς θεᾶς καὶ ἄλλων θεοτήτων, ποικίλων καὶ ἐνδιαφερόντων τύπων, ἀναρίθμητα ἀγγεῖα ἀναθηματικά, μικρὰ καὶ μεγάλα. Ἐκ τῶν λαμπροτάτων δὲ εὐρημάτων εἶναι καὶ πολλὰ ἐκατοντάδες γραπτῶν τεμαχίων ἀγγείων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ ἐν τοῖς Μουσείοις τῆς Εὐρώπης Κυρηναϊκὰ λεγόμενα ἀγγεῖα ἔχουν τὴν Λακεδαιμόνα πατρίδα.

Ἐπίσης ἀνευρέθησαν 1000 περίπου τεμάχια, παριστάμενα ἐπὶ ὅσων ἀπλῶν καὶ ὅσων ἐλέφαντος διάφορα ἀνάγλυφα καὶ σχέδια, ἰσάριθμα δὲ ἐκ χαλκοῦ.

Ἐν Σπάρτῃ ἀπεσπάρθη ἐκ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ζερμπίσης τεμάχιον ἀναγλύφου ἐξαισίας κλασικῆς τέχνης παριστῶν μέρος μάχης μεταξὺ Ἀμαζόνων. Ἀμαζὼν ἰππεύουσα θυμοειδῆ ἵππον στρέφεται ἵνα καταφέρῃ ἱσχυρὸν κτύπημα κατὰ τοῦ ὀπισθεν ὑπάρχοντος ἀντιπάλου, ἐνῶ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἵππου κáθηται, ὡς ἔχει καταπέσει, ἡ πληγωθεῖσα σύντροφος.

Μέγα μέρος τῆς ἐρίππου ὡς καὶ τῆς πληγωμένης δὲν ὑπάρχει, ὅπως καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἵππου, ἀλλὰ τὸ διατηρούμενον μέρος διατρωνώνει τὴν εὐγενῆ καταγωγὴν.

Τὸ ἐνδύμα τὸ προσκολλώμενον ἀφίνει νὰ διαφαίνονται ὅλαι αἱ ὑπ' αὐτὴ ὁραταὶ γραμμαὶ, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ ὀμφαλοῦ.

Ὁ ἵππος κατόπιν φαίνεται ὅτι ἀναπηδᾷ ὀρμητικῶς μὲ ζῶην καὶ μὲ τὸ στήθος προτεταμένον καὶ ἐμπλεὺς ῥώμης. Ἐνῶ ἀντιθέτως σιωπηλῶς ἀλγοῦσα καὶ ἄτονος προσκλίνει ἡ ἑμα τὴν κεφαλὴν ἡ θνήσκουσα Ἀμαζὼν.

Τὸ τεμάχιον φαίνεται ὅτι εἶνε μικρὸν μέρος ζωοφάρου ναοῦ τινος καὶ ἐποχῆς περίπου τοῦ 300 π. Χ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολοθοῦν εἰς τὴν Πομπηίαν. Τελευταίως εἶχεν ἀνασκαφῇ σειρὰ τάφων, εἰς ἀπόστασιν δὲ 200 μέτρων ἀπ' αὐτῶν ἦλθε εἰς τὸ φῶς κομφοτάτη ἐξοχικὴ ἔπαυσις, τῆς ὁποίας τὸ τρικλίνιον στολίζεται μὲ θαυμασίας τοιχογραφίας καὶ κοσμήματα τοῦ «δευτέρου ρυθμοῦ», ὅστις εἶνε ὁ ὠραιότερος τῶν ρυθμῶν τῆς Πομπηίας. Εἰς ἑκαστον τῶν τριῶν τοίχων τοῦ τρικλινίου εἶνε ζωγραφισμένα παραστάσεις μορφῶν εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ φυσικοῦ μεγέθους. Ἡ πρώτη παριστάνει ἕνα Σειλινόν, ἐξόχου τέχνης, προσφέροντα οἶνον εἰς ἄνδρα, ὅστις σκυμμένος ἐμπρός του ροφᾷ ἀπλήστως ἀπὸ τὸ κύπελλον, κρατῶν αὐτὸ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Ἡ δευτέρα εἰκονίζει ὄρθιον ἄνδρα ἐνώπιον γυναικὸς, τῆς Ἀριάδνης ἴσως, ἐξηπλωμένης χαμαί, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει ἀρκετὸν μέρος. Ἀλλ' ἡ τρίτη, ἡ καὶ ὠραιότερα, παριστάνει μίαν μεσάλην περωτὴν Νίκην, ἥτις αἶρει ὑψηλὰ ἐν εἰδῶς ἀσπιδίσκης διὰ νὰ κτυπήσῃ μίαν γυναῖκα προσπαθοῦσαν νὰ ἐκφύγῃ τὸ κτύπημα, ἐνῶ μία ἄλλη εἰς στάσιν ἰκευτικὴν ἐνώπιον τῆς Νίκης φαίνεται ζητοῦσα ἔλεος διὰ τὴν ἔνοχον, τρίτη δὲ ὄρθια ὀπισθεν κρούει ἐπιχαίρουσα τὰ κύμβαλα.

Ἀφάνταστος, λέγουσι οἱ ἰδόντες, εἶνε ἡ καλλονὴ τῶν μορφῶν, ἡ ἐκφρασις, ἡ λαμπρότης τῶν χρωμάτων, ἡ φυσικότης καὶ ἐλαφρότης τῶν κινήσεων εἰς τὰς σπασίνας αὐτὰς εἰκόνες. Ἀλλὰ καὶ τὸ περιβάλλον εἶνε πολυτελέστατον, μὲ τὰ ἔξοχα κοσμηματογραφήματα καὶ μὲ τὴν κορωνίδα τοῦ τρικλινίου, ἐφ' ἧς εἶνε ζωγραφισμένα ὁρατὰ καὶ ὅλως πρωτότυπα προσωπεῖα.